

صنعت چرم در استرالیا و زلاندنو

رقابت تولیدکنندگان آمریکایی باعث شده است تولیدکنندگان گوشت استرالیا بازارهایی مانند کره جنوبی را از دست بدهند

سازمان گوشت و دام استرالیا (MLA) که زیر مجموعه‌ی دولت این کشور است با اشاره به کاهش نرخ کشتار دام در این کشور از آغاز سال ۲۰۱۰ نگرانی خود را اعلام کرد. قیمت گوشت در بازار داخلی و بازارهای مهم صادرات مثل کره‌ی جنوبی، ژاپن و ایالات متحده جذابیتی برای تولیدکنندگان گوشت ندارد و کشاکش بین MLA و انجمن صنفی تولیدکنندگان گوشت استرالیا و کمبود دام در کشتارگاه‌های استرالیا را در پی داشته است به طوری که در نخستین ماه‌های سال ۲۰۱۰ شماری از کشتارگاه‌ها تعطیل شدند.

اثر منفی این رویدادها بر دباغان و تاجران پوست نیز گریزناپذیر بوده است.

به گفته‌ی یکی از کارشناسان صنعت گوشت استرالیا در حال حاضر میزان کشتار ۲۰ تا ۲۵ درصد کاهش یافته است و شاید در قسمت‌هایی از کوینزلند به ۴۵ درصد برسد. البته آمار منطقه نیوساوت ولز به این وخامت نیست زیرا تولیدکنندگان این منطقه به لطف انعقاد قرارداد با خرده‌فروش‌های مهم توانسته‌اند فعالیت خود در بازار داخلی را افزایش دهند و همگام با تقاضا پیش بروند. اما انکار نمی‌توان کرد آب و هوای بارانی دوران اخیر و فشار رقابت فزاینده تولیدکنندگان گوشت ایالات متحده در بازارهای صادرات آسیا اثر منفی بزرگی بر سایر بخش‌های استرالیا گذاشته است.

برخی از کشتارگاه‌های شمال استرالیا که در فوریه باز بودند، از پایان مارس شروع به کار کردند. این وضعیت بیشترین اثر منفی را بر تولیدکنندگان بزرگ گوشت گذاشته است.

دامداران گله‌هایشان را حفظ می‌کنند زیرا به علت آب و هوای بارانی و وفور علوفه، تغذیه‌ی دام‌ها برای‌شان خرجی ندارد. بنابراین با توجه به پایین بودن قیمت‌ها دلیلی ندارد دام‌های‌شان را به کشتارگاه‌ها بفروشند. احتمال دارد این وضعیت یک سال طول بکشد.

توسل به کانگورو

پا در جای محکم گذاشتن یکی از اصول کسب و کار است و در بخش دباغی استرالیا نیز توسل به چرم کانگورو مصداق چنین کاری است. دباغان متخصص چرم کانگورو مثل شرکت کوینزلندی پکرلدر مانند دباغان سایر انواع چرم‌ها تا حد زیادی به شرایط بازار گوشت وابسته‌اند.

به خاطر صدمه‌ای که این جانور کیسه‌دار به کشت غلات می‌زند کشتار آن را سهمیه‌بندی کرده‌اند. در اکثر سال حدود سه میلیون رأس کانگورو به این طریق کشتار می‌شود. گاهی هم سهمیه‌ها را افزایش می‌دهند ولی صنعت گوشت کانگورو بیش از این ظرفیت ندارد.

روسیه مدتی مهم‌ترین بازار صادرات گوشت کانگورو بود اما در پایان سال ۲۰۰۸ به علت نگرانی‌های بهداشتی این بازار به ناگهان افت کرد و به صادرکنندگان شوک وارد کرد.

«دیوید پکر» مدیر تأمین مواد خام شرکت پکر، که نسل پنجم از این خانواده‌ی اهل دباغی است می‌گوید: «۷۵ درصد گوشت کانگورو به بازار روسیه صادر می‌شد و افت این بازار معضل بزرگی پدید آورد. این بازار به زودی هم رونق نمی‌گیرد. در نتیجه بسیاری از شرکت‌های تولید گوشت تعطیل شدند در حالی که برخی از آن‌ها به تازگی تجهیزات پیشرفته خریده بودند.»

شرکتی در چارویل کارخانه‌ای جدید در سال ۲۰۰۶ ساخته بود که دو سال بعد عاطل و باطل شد. «

کانگورو فقط هنگامی در دسرساز می‌شود که در محیط طبیعی خود غذا پیدا نکند و به سراغ مزارع می‌آید. اما با توجه به بارندگی‌های شدیدی که تابستان امسال در بسیاری از بخش‌های استرالیا رخ داده است کانگورها به مدت چندین ماه آب و علف فراوانی در اختیار دارند و بعید است برای انسان در دسرس درست کنند. بنابراین میزان کشتار آن‌ها نیز کاهش پیدا می‌کند.

«پکر» می‌گوید: از سال ۲۰۰۵ با یکی از خریداران بزرگ گوشت کانگورو یعنی شرکت «وی آی پی پت فودز» قرارداد داریم و از این لحاظ مشکلی نداریم و هفته‌ای به طور متوسط ۱۵۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ پوست در اختیار داریم. « دستکش‌های ورزشی بازار هدف مهمی برای چرم کانگورو است زیرا چرم کانگورو از محکم‌ترین و سبک‌ترین چرم‌های طبیعی است و تقاضای خوبی برای آن در این بخش وجود دارد. تنها نگرانی آقای پکر این است که برخی مشتریان از دوام بیش از حد چرم کانگورو شکایت کنند. زیرا مشتری دوست دارد زود به زود دستکش‌های خود را عوض کند.

نکته امید بخش این است که برخی از نمانام‌ها (برندها) به راهبرد ثبات زیست‌محیطی روی آورده‌اند که پر دوام بودن در آن اهمیت فراوانی دارد. در ضمن کانگورو هیچ‌گونه آلاینده‌ی کربنی هم

لیونل مسی ستاره فوتبال آرژانتین و بارسلونای اسپانیا کفش Adidas F50 را به پا دارد که از چرم کانگورو است

ندارد بنابراین می‌توان پیش‌بینی کرد که در سال‌های آینده جایگاه بهتری به دست آورد.

رونق مجدد تقاضا برای پوست

گوسفندی زلاندنو

به گفته‌ی کارل آلسویلر مدیر بازاریابی گروه آلیانس که در حوزه تولید گوشت و تجارت پوست فعالیت می‌کند و در شهر اینور کارگیل زلاندنو مستقر است زلاندنو در کمبود جاری مواد خام در جهان یاری‌گر جهانیان بوده است.

به گفته‌ی وی طی ده سال گذشته چشم‌انداز در زلاندنو تغییر کرده است زیرا دام‌داران از بازار گوسفند (در نتیجه پوست گوسفند) به سراغ بازار گاوهای شیرده رفتند. علت روشن است، با افزایش چشم‌گیر تقاضا برای پروتئین لبنیاتی که در برخی از مهم‌ترین کشورهای رو به توسعه و به ویژه چین رخ داده است پول را باید در بازار لبنیات یافت.

به طور طبیعی هنوز کشتار گاوها به صورت فعلی صورت می‌گیرد (اوج آن در ماه اکتبر است) ولی مدت آن کوتاه است. آلسویلر قبول دارد که در حال حاضر بهای پوست زلاندنو رو به افزایش است. سال گذشته قیمت پوست نمک سود گاو که از زلاندنو به ایتالیا صادر می‌شد جلدی ۲۵ دلار بود ولی اکنون به ۷۰ دلار رسیده است. آلسویلر می‌گوید: «سال قبل پوست گاو به علت بحران اقتصادی خریداری نداشت ولی اکنون تقاضا افزایش یافته است. پوست گوسفندی زلاندنو نیز به خصوص در چین، کره‌ی جنوبی، هند و ایتالیا خریدار زیادی دارد به طوری که فروش آن نسبت به ژانویه ۳۵ درصد افزایش داشته است. طی دو سال گذشته روند دیگری هم پا گرفته است. مقدار زیادی از پوست گوسفند زلاندنو در قالب ژاکت‌های چرمی به بازار ایالات متحده صادر می‌شود. به علت مشکلاتی که در اقتصاد ایالات متحده رخ داده است شمار زیادی از دباغان تأمین‌کننده‌ی چرم پوشاک به سراغ تولید کیف و چمدان رفته‌اند. این رویگردانی به دباغان سایر کشورها به ویژه کشورهای آسیایی کمک زیادی کرد. بنابراین تقاضا زیاد است و قیمت پوست بالا رفته است ولی قیمت چرم کامل و پوشاک چرمی آهنگ افزایشی مشابهی نداشته است. آلسویلر می‌گوید: «قیمت این اقلام هم باید افزایش یابد. یکی از مشتریان آمریکایی می‌گفت باید دقت کنیم که قیمت‌ها را زیاد بالا نبریم.»

باید به هر حال چرم را به قسمت ممتاز بازار برسانیم. باید بالاتر رفت. این تنها راه بقای صنعت چرم است.

برگرفته از مجله:

World Leather ۲۰۱۰ می